

Η “Φωνή Κυρίου” της 22ας Νοεμβρίου

[Αυτοκέφαλες Εκκλησίες](#) / [Εκκλησία της Ελλάδος](#)

ΕΤΟΣ 68ον

22 Νοεμβρίου 2020

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 47 (3521)

Ο ΑΛΗΘΙΝΟΣ ΘΗΣΑΥΡΟΣ

Δέν είναι τυχαία ή έπιμονή τής Έκκλησίας μας στό νά έπιλέγει νά δια-
βάζονται περικοπές από τό Εύαγγέλιο πού αναφέρονται στή διδασκαλία
του Χριστου σέ σχέση μέ τόν πλούτο καί τό χρήμα. Ό Κύριός μας στό-
χευε νά δείξει ποιός είναι ό δρόμος τής Βασιλείας του Θεου καί ποιά τά

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΔΙΑΔΙΚΤΥΑΚΑ τη Φωνή Κυρίου της Αποστολικής Διακονίας της Εκκλησίας της Ελλάδος - ΚΥΡΙΑΚΗ Θ' ΛΟΥΚΑ - η οποία δεν έφθασε για άλλη μία Κυριακή στα χέρια των πιστών λόγω της απαγορεύσεως του ερχομού τους προς τα ιερά μυστήρια που προκύπτει από τα εκτάκτα μέτρα εκ μέρους της Ελληνικής Πολιτείας για την αποφυγή εξαπλώσεως του κορονοϊού.

ΕΤΟΣ 68ον

22 Νοεμβρίου 2020

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 47 (3521)

Ο ΑΛΗΘΙΝΟΣ ΘΗΣΑΥΡΟΣ

Δέν είναι τυχαία ή έπιμονή τής Έκκλησίας μας στό νά έπιλέγει νά διαβάζονται περικοπές από τό Εύαγγέλιο πού αναφέρονται στη διδασκαλία του Χριστού σέ σχέση μέ τόν πλούτο καί τό χρήμα. Ό Κύριός μας στόχευε νά δείξει ποιός είναι ό δρόμος τής Βασιλείας του Θεού καί ποιά τά έμπόδια σ' αυτόν. Ό πλούτος είναι ένα άπ' αυτά. Αφορμή τής παραβολής του άφρονος πλουσίου, μετά τήν παραβολή του πλουσίου καί του Λαζάρου, ήταν ή διαμάχη δύο αδελφών σχετικά μέ τή διανομή τής πατρικής κληρονομιάς. Ζήτησαν από τόν Χριστό νά τήν κάνει. Ό Κύριος όμως, αφού τούς τόνισε ότι ό ίδιος δέν ήταν δικαστής, προτρέπει τόσο τούς ίδιους όσο καί τό πλήθος πού ήταν συγκεντρωμένο, νά αποφεύγουν κάθε είδος πλεονεξίας. Καί γιά νά τούς βοηθήσει νά καταλάβουν τί άκριβώς έννοούσε, τούς άφηγεϊται τήν παραβολή του άφρονος πλουσίου (Λουκ. 12,13-21).

Τά όρια του ύλικού πλούτου

Η παραβολή κλείνει μέ τό δίδαγμα ότι αυτά παθαίνει όποιος συγκεντρώνει πρόσκαιρους θησαυρούς γιά τόν έαυτό του καί δέν πλουτίζει μέ ό,τι θέλει ό Θεός. Ό άφρων πλούσιος είναι τό παράδειγμα αυτού πού θησαυρίζει γιά τόν έαυτό του. Νοιάζεται άποκλειστικά γιά τά άγαθά, γιά τήν άποθήκευσή τους καί γιά τή χρήση τους μέ σκοπό τή δική του άπόλαυση. Ό άφρων πλούσιος δέν σκέφτηκε ότι ή εύφορία τής γής δέν ήλθε ως άποτέλεσμα μόνο κάποιου δικού του κόπου, αλλά ως εύλογία του Θεού. Δέν σκέφτηκε νά εύχαριστήσει τόν Θεό γιά τίς δωρεές πού έλαβε. Παράλληλα, δέν ύπολόγισε ότι ή συσσώρευση των άγαθών δέν ήταν αυτή πού θά του έδινε νόημα καί χαρά στη ζωή του, αλλά θά τόν έκλεινε στόν έαυτό του καί στην αυτάρκειά του. Η διατήρηση του πλού-

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Λουκ. ιβ' 16-21, η' 8)

Τό ἀγαθό εἶναι ὁ ἴδιος ὁ Θεός

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ἀνθρώπου τινὸς πλουσίου εὐφώρησεν ἡ χώρα· καὶ διελογίζετο ἐν ἑαυτῷ, λέγων· Τί ποιήσω, ὅτι οὐκ ἔχω ποῦ συνάξω τοὺς καρπούς μου; Καὶ εἶπε· Τοῦτο ποιήσω· καθελῶ μου τὰς ἀποθήκας, καὶ μείζονας οἰκοδομήσω, καὶ συνάξω ἐκεῖ πάντα τὰ γεννήματά μου καὶ τὰ ἀγαθὰ μου, καὶ ἐρῶ τῇ ψυχῇ μου· Ψυχή, ἔχεις πολλὰ ἀγαθὰ κείμενα εἰς ἔτη πολλά· ἀναπαύου, φάγε, πίε, εὐφραίνου. Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Θεός· Ἀφρον, ταύτῃ τῇ νυκτὶ τὴν ψυχὴν σου ἀπαιτοῦσιν ἀπὸ σοῦ· ἃ δὲ ἡτοίμασας, τίνι ἔσται; Οὕτως ὁ θησαυρίζων ἑαυτῷ, καὶ μὴ εἰς Θεὸν πλουτῶν. Ταῦτα λέγων, ἐφώνει· Ὁ ἔχων ὧτα ἀκούειν, ἀκουέτω.

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Ὁ Ἰησοῦς εἶπε τὴν ἐξῆς παραβολήν. «Ενός ἀνθρώπου πλουσίου τὰ χωράφια ἔφεραν ἐσοδείαν μεγάλην καὶ ἐσκέπτετο μέσα του, “Τί νὰ κάνω, ἐπειδὴ δὲν ἔχω ποῦ νὰ συγκεντρώσω τοὺς καρπούς μου;” καὶ εἶπε, “Αὐτό θὰ κάνω: Θὰ κατεδαφίσω τίς ἀποθήκες μου καὶ θὰ χτίσω μεγαλύτερες καὶ θὰ συγκεντρώσω ἐκεῖ ὅλα τὰ γεννήματά μου καὶ τὰ ἀγαθὰ μου, καὶ θὰ πῶ εἰς τὴν ψυχὴν μου, Ψυχή, ἔχεις πολλὰ ἀγαθὰ, γιὰ πολλὰ χρόνια· ἀναπαύου, φάγε, πίε, εὐφραίνου”. Ὁ Θεός ὅμως τοῦ εἶπε, “Ἀνόητε, αὐτὴν τὴν νύχτα ζητοῦν ἀπὸ σέ τὴν ψυχὴν σου. Ἐκεῖνα δὲ πού ἐτοίμασες, ποιὸς θὰ τὰ πάρῃ;”. Αὐτὰ παθαίνει ἐκεῖνος πού θησαυρίζει διὰ τὸν ἑαυτόν του καὶ δὲν φροντίζει νὰ γίνῃ πλούσιος ὡς πρὸς τὸν Θεόν». Ἐνῷ ἔλεγε αὐτά, ἐφώνησε, «Εκεῖνος πού ἔχει αὐτιά διὰ νὰ ἀκούῃ, ἅς ἀκούῃ».

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιθιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἐκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)
